

Tình Mẹ ..

Slow Rock

Chín tháng cưu mang Mẹ đưa con vào đời
Chín tháng cưu mang Mẹ đưa con vào đời

Vòng đôi tay ngọc, Mẹ ấp yêu đàn con. Lòng mẹ sưởi ấm tiếng hát ru
Bằng dòng sữa ngọt, Mẹ mớm nuôi đàn con. Từng đêm thao thức tiếng khóc con

ơi, dịu con giấc ngủ tuyệt vời. Tình Mẹ sâu thắm bế
yêu, lòng đau như cắt trăm chiều. Mẹ đã chẳng

Khởi. Chín ... Con nay lớn khôn và Mẹ con đã chẳng
..... quên vì yêu. Con nay lớn rồi chẳng được Mẹ ru a

còn, chẳng còn tươi trẻ như xưa, tóc Mẹ sương điểm lưa
ời, a ời nhịp võng đu đưa, thân Mẹ khom kiếp gió

thừa, nhưng Tình Mẹ luôn chan chứa. Con

mưa,

nhưng lòng yêu vẫn dư thừa. Khắc mãi trong tim Tình Mẹ yêu đời

đời. Tình Mẹ hải hà đẹp nhất trần gian

Tình Mẹ trong sáng như ánh sao đêm, đẹp như trăng sáng giữa

trời. TÌNH MẸ bút tả nào với !

Tình Mẹ

(Lm. Nguyễn Bình An SB58)

Mẹ ơi,

Bằng này tuổi đầu khôn lớn , đó là công lao của MẸ . Phải, cái công lao chín tháng cưu mang nặng nhọc , vất vả trước khi cho con chào đời, để con nhìn ngắm muôn vẻ đẹp của ĐẲNG TẠO HÓA , để con say sưa hưởng hạnh phúc tinh thần và thể chất, cái công ơn mà tiếp theo sau ngày đau đớn và vui mừng thấy con chào đời ấy, Mẹ đã ôm lấy con trong vòng tay âu yếm của Mẹ, bàn tay dịu hiền ấy ôm chặt lấy con, xiết con vào lòng Mẹ để chuyển hơi ấm yêu thương sang cho con, ru con bằng câu hát à ơi, à ơi ngọt ngào, đưa con vào giấc ngủ say thiên thần.

Mẹ ơi! TÌNH MẸ cao sâu hơn biển trời Mẹ ạ,

Rồi đâu có phải chừng ấy. Dòng sữa Mẹ là chính nguồn yêu thương, là sự sống của Mẹ chuyển sang cho con khôn lớn. Thương nhau là hiển cả cuộc đời, là cho nhau cuộc sống, Mẹ đã làm thế phải không Mẹ? Mẹ cho con bú, mẹ chuyển nhựa sống sang cho con với ánh mắt nụ cười yêu thương. Mẹ dạy con bập bẹ từng câu nói, từng cái vích má yêu thương.

Rồi có những đêm con khó ở trong mình, con rên, con khóc, con quằn quại không ngủ, Mẹ cũng có ngủ được đâu, lòng Mẹ cũng như cắt ra trăm mảnh, đau cái đau của con. Mỗi lần con khóc là như một mũi kim nhọn đâm đau nhói vào trái tim Mẹ, tìm thầy chạy thuốc lo chữa cho con. Đó là con chưa nói đến chuyện kiêng giữ khi con còn nằm trong dạ và chuyện lo ăn lo mặc, lo cuốn sách cuốn vở đến trường cho đến khi con khôn lớn đó... YÊU LÀ CHIA SẺ mà mẹ. Dầu vất vả thế, Mẹ cũng chẳng quản nề chi vì hai chữ YÊU CON.

Mẹ ơi !

Nay con lớn rồi, con hình như còn thấy thiếu thốn, mặc dầu Mẹ đã cho con dư thừa. Con người là thế Mẹ ạ. THAM là bệnh của con người mà Mẹ. Có rồi, có dư thừa rồi, mà vẫn còn muốn thêm. Con nuối tiếc ngày qua trong niềm kính yêu Mẹ. NUỐI TIẾC vì con không còn nhỏ, để được Mẹ ôm vào lòng nâng niu, chiều chuộng, đu đưa trên chiếc võng nghèo, nghe tiếng hát à ơi, à ơi, nhìn lên nụ cười của Mẹ.... Mẹ nhìn xuống con, con nhìn lên mẹ.... Bốn mắt yêu thương, cảm thông hoàn toàn gặp nhau, đẹp quá Mẹ nhỉ? đáng mơ ước quá Mẹ nhỉ? KÍNH YÊU vì nay Mẹ đã già rồi, tóc Mẹ đã điểm sương rồi còn gì, thân Mẹ khom xuống với kiếp gió mưa dày dạn vì yêu con, vì lo cho con và anh em con đó Mẹ. Cứ nhìn vào đó thì thấy công ơn Mẹ, làm sao mà con

chẳng kính yêu. Con người bằng xương bằng thịt, chứ có phải gỗ đá gì đâu, phải không Mẹ?

Thôi, nói làm sao hết được công lao Mẹ đã lo cho con. Con giờ đây chỉ còn cách là ghi khắc TÌNH YÊU của Mẹ, không phải trên đồng trên đá, trên giấy trên tường, vì nơi nào cũng có thể phai mờ, cũng có thể có người bôi xoá, nhưng con sẽ ghi khắc nó trong trái tim của con. Trái tim là sự sống, nó không thể ngừng đập khi con người còn sống, nó sẽ nhắc con nhớ mãi công ơn của Mẹ, và nhờ nó con sẽ sống, như con người cần trái tim, để chuyển máu đi khắp châu thân nuôi con người sống vậy. Con sẽ không ghi khắc một vài ngày, một vài tháng, một vài năm, nhưng Mẹ ơi, con sẽ cố ghi khắc nó ĐỜI ĐỜI Mẹ ạ.

Con nhắc lại một lần nữa: TÌNH MẸ không ai có thể đo lường được, không ai có thể tả cho xiết. TÌNH MẸ đối với con là một BIỂN YÊU THƯƠNG VÔ BỜ, mà con như chiếc thuyền bé tẻo teo chu du một cách hạnh phúc trong đó.

Xin THIÊN CHÚA chúc lành và trả ơn bội hậu cho Mẹ.

Kính biết ơn Mẹ.

Con của MẸ.

(Huế - 24/11/1974)